

Comandor (rtg) prof. dr. Aurel PENTELESCU¹

Ionuț-Constantin PETCU²

PRO MEMORIA: 120 ANI DE LA NAȘTEREA EPISCOPULUI DR. PARTENIE CIOPRON (1896-2016)

La 30 septembrie/12 octombrie 2016 se împlinesc 120 ani de la nașterea Episcopului dr. Partenie Ciopron, personalitate marcantă a Bisericii Ortodoxe Române, care în anii 1937-1948 a condus Episcopia Armatei Române, cu sediul la Alba Iulia – Catedrala Încoronării și rezultate de excepție în păstoria sa, iar în anii 1962-1978 a condus Episcopia Romanului și Hușilor, cu sediul la Roman.

Cu acest prilej, oferim cititorilor un colaj de informații despre viața și activitatea acestui ierarh, rezultate din cercetările noastre în arhive, biblioteci și pe teren, care prefigurează monografia istorică în curs de elaborare, *Episcopul dr. Partenie Ciopron. O viață dedicată Bisericii și Armatei (1896-1980)*.

REPERE BIOGRAFICE

Episcop dr. Partenie Ciopron (1896-1980)

Nume: CIOPRON

Prenume: PARTENIE (din botez ȘTEFAN)

Data și locul nașterii: 30 septembrie (st.v.)/12 octombrie (st.n.) 1896, sat Păltiniș, comuna Păltiniș, azi județul Botoșani.

Părinți: tata – ION CIOPRON (1863-1940); mama – ANA CIOPRON (1869-1944), născută Gherman; țărani gospodari în Păltiniș.

Frați și surori: ION (1893-1978); CONSTANTIN (1898-1980); VASILE (1900-1977); GHEORGHE (1901-1987); MARIA/maica AUGUSTINA (1903-1987).

Studii:

- Școala primară (cinci clase), în Păltiniș (1903-1908);
- Școala de cântăreți bisericești de pe lângă Mănăstirea Gorovei și apoi la Iași (1910-1913);
- Seminarul teologic „Veniamin Costachi” (opt clase, cu primele două într-un an) din Iași (1922-1929);
- Facultatea de Teologie Ortodoxă (patru ani) la Universitatea din Cernăuți (1929-1933);
- doctoratul în teologie ortodoxă la Universitatea din Cernăuți (1936-1937), cu prof. univ. dr. Vasile Gheorghiu (1872-1959), membru de onoare al Academiei Române (1938-1948; din 1990);
- Institutul pedagogic universitar (1934-1935), din Iași, calificat profesor.

Activitatea înainte de călugărire:

- cântăreț bisericesc la Mănăstirea Slatina, azi județul Suceava (1913-1916);
- serviciul militar obligatoriu la Regimentul 29 infan-

terie, Dorohoi (1916-1921), rănit pe frontul de la Cașin-Oituz (1917), demobilizat cu gradul de sergent (1 aprilie 1921), decorat cu „Crucea Comemorativă a Războiului 1916-1918”, cu baretele Oituz și Tg. Ocna.

Activitatea după călugărire:

- tuns în monahism la Mănăstirea Slatina, azi județul Suceava (4 iunie 1921, st.n.);
- hirotonit diacon (24 iulie 1921) și mutat la Iași – Biserica „Sf. Nicolae Domnesc”, cu slujire la Catedrala Mitropolitană, din ordinul Mitropolitului Pimen Georgescu al Moldovei și Sucevei (1853-1934; mitropolit: 1909-1934);
- hirotonit preot (8 aprilie 1934) pe seama Catedralei Mitropolitane; hirotesit arhimandrit (13 aprilie 1934);
- exarh (inspector) al mănăstirilor din Eparhia Moldovei (1934-1935);
- hirotonit arhieru pe seama Episcopiei Armatei, cu titlul „de Alba Iulia” (25 septembrie 1937), în Paraclisul Palatului Patriarhal din București;
- Episcop al Armatei Române – inspector al clerului militar în Ministerul Apărării Naționale, cu gradul militar de general de brigadă, membru de drept al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (1937-1948); episcop-locotenent (locțiitor) al Eparhiei Hotinului, cu sediul la Bălți-Basarabia (1941-1944);
- director al Seminarului Monahal Superior de la Mănăstirea Neamț (1949);
- Episcop-vicar patriarhal la Patriarhia Ortodoxă Română din București, secretar al Sfântului Sinod al Bisericii Ortodoxe Române (1949-1950);
- stareț la Mănăstirea „Sf. Ioan cel Nou” de la Suceava (1950-1961). Pe durata acestei perioade a avut dosar de urmărire informativă întocmit de Securitate;
- Episcop-vicar la Episcopia Romanului și Hușilor, cu sediul la Roman (1961-1962);
- Episcop eparhiot (titular) al Episcopiei Romanului și Hușilor (1962-1978);
- retras din scaun pe caz de boală; stabilit la Mănăstirea Văratec, județul Neamț, în casa arhierască ce a construit-o acolo (1978-1980);
- decedat în data de 28 iulie 1980 la Mănăstirea Văratec, județul Neamț; înmormântat în cimitirul maicilor din acea mănăstire, chiar la intrarea în cimitir.

Activitatea publicistică:

- teza de licență: *Despre castitate* (Cernăuți, 21 iunie 1933; multiplicată la Orming, 152 p.);

- teza de doctorat: *Arhieria Domnului Iisus Hristos după rânduiala lui Melchisedec, preconizată în Epistola către Ebrei* (Iași, 24 iunie 1935; multiplicată la Orming, 232 p.);
- articole diverse în revistele „Mitropolia Moldovei” și „Viața Monahală” (1933-1937);
- întemeietor al revistei lunare „Arma Cuvântului. Organ oficial al Episcopiei Militare” (1940-1944, Alba Iulia; total 18 fascicule);
- întemeietor al revistei lunare „Biserica Basarabeană. Organ oficial al Episcopiei Hotinului” (1942-1944, Bălți – Basarabia; total 14 fascicule);
- articole (sub pseudonim) în presa laică din Iași (1933-1937), nedepistate până în prezent; interviu în ziarul „Opinia” din Iași (1937).

Decorații primite:

- „Crucea Comemorativă a Războiului 1916-1918”, cu baretele Oituz și Tg. Ocna;
- Ordinul „Coroana României” în grad de Mare Ofițer, însemnele civile (placă și pamblică/eșarfă);
- Ordinul „Meritul Cultural” în grad de Cavaler, clasa I;
- Medalia „Centenarul Regelui Carol I” (1939);
- diverse medalii de stat și bisericești (1962-1978).

Cinstirea memoriei:

- prima promoție de preoți militari în Armata României, după anul 1989, a primit oficial denumirea „Episcop dr. Partenie Ciopron” (10 aprilie 1996);
- „Revista de Istorie Militară” (redactor șef: comandor Ilie Manole; secretar general de redacție: comandor Gheorghe Vartic) instituie și decernează premiul anual „Episcop general de brigadă dr. Partenie Ciopron” (1996-1999);
- sărbătorirea Centenarului nașterii Episcopului dr. Partenie Ciopron la Cercul Militar din municipiul Roman și la Mănăstirea Văratec, în organizarea „Revistei de Istorie Militară”. Sfânta Liturghie și slujba parastasului de la Mănăstirea Văratec au fost oficiate de Î.P.S. Episcop Bartolomeu Anania al Vadului, Feleacului și Clujului, împreună P.S. Episcop Gherasim Cocoșel al Rădăuților și un mare sobor de preoți, inclusiv preoți militari (30 septembrie 1996);
- studii și articole consacrate Episcopului dr. Partenie Ciopron în „Revista de Istorie Militară”, „Viața Armatei”, „Armata României”, „Valori Pășcănene/Valori Perene”, „Cetatea Bihariei”, „Teologos” ș.a. Printre autori: comandor dr. Ilie Manole, comandor prof. univ. dr. Aurel Pentelescu, colonel Dumitru Stavarache, colonel dr. Petre Otu, colonel dr. Florin Șperlea, preot dr. Florin Țuscanu;
- placă comemorativă în pridvorul Muzeului Mănăstirii Văratec, dezvelită și sfințită prin grija „Revistei de Istorie Militară”, cu prilejul Centenarului nașterii Episcopului dr. Partenie Ciopron (30 septembrie 1996);
- fișă biografică în preot prof. univ. dr. Mircea Păcurariu, *Dicționarul teologilor români*, ed. a doua, Editura Enciclopedică, București, 2002, p. 101;
- relatări ample în tezele de doctorat prezentate public de comandor Ilie Manole (Universitatea „Al. I. Cuza”, Iași, 1998), preot Ioan Pinca (Universitatea „Babeș-Bolyai”, Cluj-Napoca, 2010) ș.a.
- Școala gimnazială din comuna Păltiniș, jud. Botoșani (fostă Școală generală cu clasele I-VIII) poartă oficial numele „Episcop dr. Partenie Ciopron”.

Episcopia Armatei Române a fost desființată în baza

Episcopul dr. Partenie Ciopron

Decretului-Lege nr. 177 din 4 august 1948 privind regimul general al cultelor religioase (art. 58-61), publicat în „Monitorul Oficial”, partea I, nr. 178 din 4 august 1948, p. 6395.

PERSONALITĂȚI ALE BISERICII ȘI ARMATEI despre viața și activitatea Episcopului dr. Partenie Ciopron

„Binecunoscut în Biserica noastră, ca unul dintre distinșii ei slujitori din fragedă tinerețe și apoi ierarh de prestigiu, Prea Sfințitul Partenie aducea în Sfântul Sinod, odată cu chipul său falnic și farmecul graiului specific celor din *Țara de Sus*, experiența a 40 de ani de strădăanii arhiericești, tact pastoral, duh sobornicesc și conștiința vie a răspunderii chiriarhale.

În purtarea toiagului păstoresc, Prea Sfințitul Partenie a fost călăuzit de râvna puternică de a cârmui clerul și credincioșii pe drumul păstrării dreptei credințe și a dragostei nestinse față de patria scumpă.

Ca cel ce a trăit, ca tânăr ostaș, epopeea marilor încrâncănări din Primul Război Mondial, n-a precupețit efortul în sprijinirea tuturor înfăptuirilor la care este angajat cu însuflețire întregul nostru popor”.

Patriarh TEOCIST ARĂPAȘU

(1915-2007),

din Cuvântare rostită în Catedrala Episcopală din Roman, 20 aprilie 1978;

Patriarhul Bisericii Ortodoxe Române (1986-2007).

„Vlădica Partenie a lăsat un nume bun, de comandant sufletească al Armatei Române în vremuri de mari cumpene istorice, tot așa cum a lăsat în urmă și o activitate de episcop eparhial la Roman, până azi de frumoasă aducere aminte. În 1953, la hramul Mănăstirii Slatina (6 august – Schimbarea la Față a Domnului – n.n.), el m-a hirotonit preot.

Să-i fie pomenirea veșnică în istoria Patriei, în istoria Armatei și, nu mai puțin, în istoria Bisericii Ortodoxe Române!”

Mitropolit ANTONIE PLĂMĂDEALĂ
(1926-2005),
din *Mesaj* la Centenarul nașterii Episcopului
dr. Partenie Ciopron, 30 septembrie 1996;
Mitropolitul Ardealului, Crișanei și Maramureșului
(1982-2005).

„Solidar cu destinele – glorioase, dar și tragice – ale Neamului Românesc, Episcopul dr. Partenie Ciopron este astăzi cu noi, la Mănăstirea Văratec, în ceasul în care se împlinesc o sută de ani de la nașterea sa.

În noaptea, spre dimineață, când Vlădica Partenie i-a încredințat Domnului sufletul său, mi-a fost dat să-i citesc ultimile rugăciuni din timpul vieții și primele după moarte.

Istoria, prin voia lui Dumnezeu, îi reasează statura înaltă pe soclul nu mai puțin înalt al prețuirilor noastre și ale celor de după noi.

Fie-i memoria binecuvântată și cerurile Bunului Dumnezeu pururea deschise!”

Mitropolit BARTOLOMEU ANANIA
(1921-2011),
din *Mesaj* la Centenarul nașterii Episcopului
dr. Partenie Ciopron, 30 septembrie 1996;
Mitropolitul Clujului, Crișanei și Maramureșului
(2005-2011).

Despre Arhidiaconul PARTENIE CIOPRON, student al Facultății de Teologie Ortodoxă a Universității din Cernăuți, în anii 1929-1933

„Era socotit ca o stea a acestei Facultăți, iubit și respectat de studenți, stimat și apreciat de profesori, răsplătit de aceștia cu cel mai înalt calificativ-Distinție. Distinție a luat la examenele anuale, Distinție a luat atât la licență, cât și la Doctorat”.

Preot MIRCEA MICU, Brăila,
din ziarul „Opinia”, Iași, 25 septembrie 1937.

„Nu ești un Episcop ca ceilalți, nu ești un Episcop care are o eparhie, ești un Episcop în a cărui grijă țara a pus întărirea sufletească a acelora care cu piepturile lor sunt chemați să apere hotarele Țării”.

Regele CAROL al II-lea
(1893-1953),
din *Cuvântarea* la învestirea Episcopului Armatei Române,
dr. Partenie Ciopron, Sinaia, 8 octombrie 1937.

„Biserica lui Hristos nu înseamnă numai ziduri, icoane, coruri, lumânări, clopote, slujbe. Ea este dragoste, jertfă, milostenie, trudă, curăție sufletească. Oriunde trăiește un suflet curat, acolo este un altar al dumnezeirii.

Evangelia Mântuitorului este faptă. Ea nu a fost scrisă ca să fie, ci pentru că a fost trăită.

Viața lui Hristos-Dumnezeu a fost supusă legilor omenești, a acceptat pecetea pedepsei divine și a luptat pentru răscumpărarea noastră.

Din ea și numai prin ea să talmăciți viața credincioșilor”.

General ION ANTONESCU
(1882-1946),
din *Apel către slujitorii altarelor*, 1940.

„Sănătos, tânăr, înfățișare de mare ierarh și plin de presanț.”

Înzestrat cu o inteligență vie și cu o cultură înaltă, având darul vorbirii convingătoare, Episcopul Armatei este fața bisericească care se impune și sădește în suflete credința creștinească.

Plin de simțământul datoriei, s-a pătruns de chemarea vremii de a întări forțele spirituale ale ostașilor și în special a acelora din garnizoanele așezate pe frontiera ardeleană și basarabeană.

A îmbărbătat și entuziasmat trupa, dând prin aceasta un sprijin real corpului ofițeresc pentru formarea caracterelor ostășești în sensul jertfei pentru Patrie.

Cuvântările ocazionale ale Prea Sfinției Sale, precum și serviciile divine oferite au fost de un reconfort moral necontestat pentru toți cei ce au asistat și ascultat pe acest cult și entuziast ierarh”.

General AUREL ALDEA
(1887-1949),
din *Foaia calificativă* pe anul 1938.
(Arestat și condamnat la muncă silnică pe viață, în 1946,
pentru atitudine anticomunistă,
mort în penitenciarul Aiud).

„O figură bisericească atât de proeminentă ca cea a Episcopului Armatei nu are nevoie și nu poate fi notată prin „note de carnet” chiar dacă este asimilată gradului de general de brigadă.

Calitățile superioare sufletești pe care le are și pe care le pune cu totul în slujba Armatei nu pot fi reliefate numai prin note sau foi calificative, fără a le diminua din importanța pe care le are”.

General CONSTANTIN NICOLESCU
(1887-1972),
din *Foaia calificativă* pe anul 1940.
(Arestat și condamnat la șapte ani de detenție riguroasă,
în 1948,
pentru motive politice anticomuniste).

„Activitatea acestei distinse fețe bisericești de o cultură remarcabilă, unită cu un vibrant simțământ patriotic și cu un frumos talent oratoric a dus la cele mai bune rezultate, contribuind în largă măsură la menținerea spiritului patriotic ostășesc al trupelor noastre.

Îndeosebi l-au preocupat unitățile dislocate pe zonă, către frontiere, urmărind prin serviciile religioase și cuvântările ținute ridicarea moralului ostașilor ținută timp îndelungat departe de căminele lor și combaterea curentelor religioase și politice f.[oarte] active în această perioadă ce părea prielnică propagandelor subversive”.

General NICOLAE ȘOVA

(1885-1966),

din *Foia calificativă* pe anul 1940.

(Arestat și condamnat la 10 ani temniță grea, în 1946, invocându-se faptul că a fost Subsecretar de Stat în guvernul Ion Antonescu).

„Episcopul General de Brigadă Dr. Partenie Ciopron este una din figurile cele mai reprezentative ale Bisericii noastre. Prezența sa în mijlocul ostașilor reprezintă o adevărată sărbătoare, și felul cum oficiază serviciul divin obligă pe toți ascultătorii să trăiască clipe de adevărată înălțare sufletească și uitare de sine.

Pentru oștire, prezența sa în fruntea clerului militar este cea mai mare cinste ce se aduce acestei instituții gata oricând de jertfă. Merită a înainta la gradul de Episcop General de Divizie”.

General IOAN I. BOIȚEANU

(1885-1956),

din *Foia calificativă* pe anul 1941.

(A comandat mari unități militare în anii războiului, 1941-1945,

fiind un comandant priceput și deosebit de energic).

„Dornic de a fi de folos, a ținut contact strâns cu M.C.G. (Marele Cartier General – n.n.) și a lucrat la încadrarea clerului.

Neînfricat, a mers acolo unde credea că datoria îl cheamă, fără a ține seama de pericole.

Impunător, prin felul cum se prezintă și cum oficiază; impunător prin blândețea și curățenia ce respiră din tot eul său.

Felul cum s-a comportat în război, cultura și prestigiul ce-l are în Armată, îl impune pentru gradul de Episcop General de Divizie”.

General NICOLAE TĂTĂRANU

(1890-1953),

din *Foia calificativă* (supraviză) pe anul 1941.

(Ofițer competent, a comandat mai multe unități militare în anii războiului, 1941-1945).

„Țin să remarc că pe tot timpul operațiunilor de acoperire pe care le conduceam în martie 1944 la Bălți (Basarabia), l-am găsit acolo în mijlocul ostașilor și al pericolului, cu seninătatea sufletească și fără frică de primejdie.

Numai la stăruința mea a plecat din Bălți în ultimile zile, când pericolul era atât de mare.

Figură remarcabilă a Sfintei Noastre Biserici are toate însușirile a conduce și în viitor cu mult folos Clerul militar și a zidi în sufletele ostașilor noștri dragostea de Neam și credința strămoșească”.

General de divizie DUMITRU CARLAONȚ

(1888-1970),

din *Foia calificativă* pe anul 1944.

(Între 1945-1960 a suferit ani grei de detenție în închisorile regimului comunist).

CUVINTE DE ÎNVĂȚĂTURĂ

din pastorale și cuvântări ale Episcopului dr. Partenie Ciopron (1937-1945)

„Credința nestrămutată în învățătura Bisericii noastre, o mărturisește viața mea petrecută din fragedă copilărie în chiliile mănăstirilor din Moldova (Gorovei și Slatina – n.n.), cum și lângă altarul Catedralei mitropolitane din Iași.

La aceste lăcașuri sfinte mi-am făcut ucenicia, în cântări și slujbe bisericești, în viața fără prihană, în atmosfera monahismului adânc înțelegător la atâtea dureri inerente vieții omenești”.

„Iubirea caldă de Neam, supunerea necondiționată față de lege și cunoașterea amănunțită a administrației bisericești le-am învățat de la regretatul mitropolit Pimen al Moldovei căruia Maiestatea Voastră (Regele Carol al II-lea – n.n.) a binevoit a-i conferi cea mai înaltă distincție morală, numindu-l: «Mitropolitul Războiului, Mitropolitul Întregirii Neamului Românesc»”.

Episcop general de brigadă dr. PARTENIE CIOPRON,
din *Cuvântarea* la învestirea ca Episcop al Armatei române,

Sinaia, 8 octombrie 1937.

„Ostașul, prin situația specială la care este chemat, se deosebește de restul lumii laice. Felul de trai în strânsă legătură de camaraderie, sobrietatea în vorbă, executarea fără șovăire a poruncilor, ținuta măreață, îndeplinirea cu orice jertfe a misiunilor date, fac din ostaș un om de elită.

Pe umerii fiecărui ostaș stă o părticică de răspundere a buneii propășiri naționale. Dacă n-ar fi Oștirea care să garanteze pacea, orice activitate pe câmpul larg al muncii sociale s-ar turbura”.

Episcop general de brigadă dr. PARTENIE CIOPRON,
din *Pastorala către preoții militari*, 20 noiembrie 1937.

„Ceea ce poate fi socotit catastrofal pentru viața unei generații, pentru viața unui Neam poate alcătui o licărire de nădejde. Neamurile hărăzite de Dumnezeu cu viață lungă, împrumută ceva din eternitate. Cuprind o fărâamă din permanența divină.

Taina aceasta a permanenței Neamului nostru se întemeiază în credința noastră. Această credință ne-a fost scăparea din neam în neam în ceasurile de primejdie”.

Episcop general de brigadă dr. PARTENIE CIOPRON,
din „*Arma Cuvântului*”, anul I, nr. 2-3, 1940.

„Ostașul, în chip deosebit trebuie să fie permanent cu credința în Dumnezeu, cu încredere statornică în forțele vii ale Neamului său și în dreptatea cauzei pentru care acest neam suferă și se luptă cu toate greutățile.

Fiecare ostaș trebuie să știe că biruința nu este un Dar pe care să ni-l ofere de-a gata cineva mai puternic decât noi. Biruința trebuie câștigată prin munca și vrednicia noastră”.

Episcop general de brigadă dr. PARTENIE CIOPRON,
din *Pastorala* la Învierea Domnului, 1941.

„Luptăm pentru credința strămoșească, pentru că un popor care se respectă pe sine nu este numai stăpânul unui teritoriu oarecare și a altor lucruri pământești trecătoare, ci este și moștenitorul unor bunuri spirituale, care sunt cu mult mai prețioase.

Un popor care nu are nimic sfânt, este scos din rândul popoarelor civilizate și nu este în stare să facă altceva decât acte de cruzime ca și fiarele sălbatice”.

Episcop general de brigadă dr. PARTENIE CIOPRON,
din *Pastorală* la Nașterea Domnului, 1941.

„Vremuri de așa grea încercare ca cele de acum, n-a mai trăit Neamul nostru încă de pe timpul lui Ștefan cel Mare. Dar nici zile de glorie și vrednicie românească n-a cunoscut de atunci până astăzi. Cu câtă mulțumire privește țara pe ostașii cari, prin bravura lor, nu numai că au eliberat Basarabia și Bucovina de hordurile comuniste, dar au trecut Nistrul, au înaintat peste Bug și peste Nipru, au cucerit Odessa, iar în Crimeea, printr-o vitejie fără seamăn, au înscris o pagină de glorie în cartea faptelor mari ale Neamului nostru”.

Episcop general de brigadă dr. PARTENIE CIOPRON,
din *Pastorală* la Nașterea Domnului, 1942.

„Dacă un popor voiește să facă dovada tăriei și stabilității sale pe un anumit teritoriu, precum și dreptul său la viață în mijlocul celorlalte popoare, trebuie să aibă pe toți fiii săi gata de jertfă pentru apărarea pământului, credinței, tradițiilor și a tuturor bunurilor materiale și spirituale, moștenite de la strămoși”.

Episcop general de brigadă dr. PARTENIE CIOPRON,
din *Pastorală* la Nașterea Domnului, 1942.

„Multe s-au schimbat în lume în cei aproape 2000 de ani, însă învățătura Mântuitorului a rămas de atunci și până azi neclintită și neschimbată. Aceasta este cea mai strălucită dovadă că lucrul întemeiat de El n-a fost o lucrare omenească, a cărei durată să se limiteze în timp, ci ea a parcurs veacurile și greutatea tot cu aceeași valoare și strălucire cum a fost în clipa când i-a dat naștere dumnezeiescul Întemeietor”.

Episcop general de brigadă dr. PARTENIE CIOPRON,

din *Pastorală* la Învierea Domnului, 1943.

„N-am dorit acest război și nici n-am provocat pe nimeni, însă chipul neomenos în care am fost loviți de către unii din vecinii noștri ne-au făcut să pornim la atac cu credința în Dumnezeu și în drepturile Neamului.

Ați arătat inamicului că Românul își iubește Țara și Neamul, precum și credința strămoșească și atunci când aceste bunuri prețioase sunt amenințate, toți sunt gata să-și dea viața pentru apărarea lor. N-ați cruțat nicio jertfă, numai ca Țara și Neamul să-și păstreze existența”.

Episcop general de brigadă dr. PARTENIE CIOPRON,
din *Pastorală* la Nașterea Domnului, 1943.

„Neamul nostru a avut parte mai mult de suferință decât de bucurie. Însă durerea și greutatea, oricât de mari au fost, nu l-au copleșit. Dimpotrivă, l-au îndârjit și mai mult la luptă pentru apărarea drepturilor și libertăților lui.

Viața fiecărui om în parte, ca și viața popoarelor își are valoarea ei dacă este trăită în libertate și cu toată demnitatea națională”.

Episcop general de brigadă dr. PARTENIE CIOPRON,
din *Pastorală* la Învierea Domnului, 1944.

120 YEARS FROM BISHOP PARTENIE CIOPRON'S BIRTH (1896-2016)

The article presents information about the life and the activity of Bishop Partenie Ciopron, Ph.D., a remarkable personality of the Romanian Orthodox Church.

Keywords: Partenie Ciopron, bishop, Alba Iulia, Romanian Orthodox Church, 1896-2016

NOTĂ

1 Comisia Română de Istorie Militară.

2 Doctorand la Institutul Teologic Ecumenic - Patristic „Sfântul Nicola”, Bari, Italia.